

(vielleicht: अस्य कृत्यत् als Anfang eines Ba.) vorkommt, gaṇa विमुक्तादि zu P. 5, 2, 61 und gaṇa अनुशक्तिकादि zu 7, 3, 20.

आस्या (von 2. आस् f. Vop. 26, 186. 1) das Sitzen Suçr. 2, 142, 20. — 2) Aufenthalt AK. 3, 3, 21. H. 1498. an. 2, 345. MED. j. 5. Vgl. आस्या 6.

— 3) Zustand: क्तुप्रूया त्वास्या विलक्षणम् H. 1497. Vgl. आस्या 7.

आस्यासव (आ० + आसव) m. Speichel H. 633. — Vgl. u. आसव.

आस्र gaṇa मुखार्दि zu P. 3, 1, 18. 6, 2, 170 und v. l. im gaṇa मुखार्दि zu 5, 2, 131.

आस्रप (von आस्रप) m. die 19te Mondstation H. 113.

आस्रव (von सु mit आ) m. Vop. 26, 36. 1) der Schaum aufkochendem Reise H. ç. 94. — 2) Leiden AK. 3, 3, 29. Fehler, Gebrechen H. 1375. — 3) bei den Gaina das was den im Körper befindlichen Geist auf die äusseren Objecte lenkt COLEBA. Misc. Ess. I, 382. — Vgl. 2. आश्रव, आस्राव und आश्रय 10.

आस्राव (denom. von आस्र), आस्रावते gaṇa मुखार्दि zu P. 3, 1, 18.

आस्रावणं patron. von आस्र gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99.

आस्रावणं (von सु mit आ) m. P. 3, 1, 141. Vop. 26, 36. 1) das Fliessen, Ausfluss H. an. 4, 136. MED. d. 43. Suçr. 1, 8, 11. 83, 10. 84, 5. fg. आस्रावमार्ग 2, 60, 13. मुखआस्राव 235, 7. 1, 135, 2. पूयास्राव 2, 307, 3. श्लेष्मास्राव 4. — 2) ein Körperschaden, Gebrechen AV. 1, 2, 4. तदास्रावस्य भेषजं तद् रोगमनीनशत् 2, 3, 3. Vgl. अनास्राव, आस्राव und 2. आश्रय.

आस्रावभेषजं (आ० + भे०) n. Heilmittel gegen Schäden: श्लेष्मास्राव-भेषजं वसिष्ठे रोगनाशनम् AV. 6, 44, 2.

आस्राविन् (von आस्राव) adj. mit einem Ausfluss versehen, von einem brünstigen Elephanten, bei dem aus den Schläfen eine Feuchtigkeit hervorquillt, MBh. 3, 1121. पूतिपूयास्राविन् Suçr. 1, 83, 18. उष्टशापितास्राविन् 84, 1. 87, 14.

आस्रिन् adj. von आस्र v. l. im gaṇa मुखार्दि zu P. 5, 2, 131.

आस्वाद (von स्वद् mit आ) 1) adj. kostend, schmeckend: मघापातो विषास्वादः M. 11, 9. — 2) m. a) das Kosten, Genuss (auch in übertr. Bed.): जिह्वास्वादस्तु लेकनम् H. 424. चूताङ्कुरास्वादकषायकाण्डः पुंस्काकिलः KUMĀRAS. 3, 32. KATHĪS. 25, 105. VID. 278. SĪH. D. 27, 2. काव्यामृतरसास्वादः HIT. I, 145. मुखस्वादः das Küssen des Mundes JĪĜ. 3, 229. — b) der an einer Sache haftende Geschmack (auch in übertr. Bed.): परमपूर्वो ऽस्यास्वादः PANĪKĀT. 263, 22. 61, 11. 200, 7. अमृतास्वादम् (वचनम्) R. 4, 61, 28. चित्रास्वादकथैर्भृत्पैः PANĪKĀT. I, 429. मुखस्वादलवो यस्तु संसारे सत्समागमः HIT. IV, 76. ज्ञातास्वादः पुलिनजघनो को विहातुं समर्थः MEGH. 42. निरास्वादि वने HĪD. 1, 20.

आस्वादक (wie eben) adj. kostend, geniessend: नर्तको नैव रसस्यास्वादको भवेत् SĪH. D. 28, 19.

आस्वादन (wie eben) n. das Kosten, Schmecken: तस्यास्वादेन PANĪKĀT. 61, 13. रक्तास्वादन 33, 6. परधनास्वादन HIT. I, 129.

आस्वादवत् (von आस्वाद) adj. wohlgeschmeckend RAGH. 2, 5.

आस्वाद्य (von स्वद् mit आ) adj. zu kosten, zu schmecken (auch in übertr. Bed.): प्राणेन न तदाप्रेयं नास्वाद्यं चैव जिह्वया MBh. 14, 610. अग्नि-मेषेत्तपास्वाद्यशोभा शक्रपुरी यथा KATHĪS. 24, 72. geniessbar, wohlgeschmeckend: आस्वाद्यतोयाः प्रभवति नद्यः समुद्रमासाद्य भवत्यपेयाः HIT. Pr. 49.

1. आह interj. 1) des Vorwurfs; 2) des Befehls H. an. 7, 52. MED. avj. 90; 3) दृढसंभावनायाम् ÇĀBDAR. im ÇKDR.

2. आह perf. von 2. अह (s. d.).

आहक m. eine bes. Nasenkrankheit: तनुना रक्तशोथेन पुक्ते नामापुटा-त्तरे । पात्रप्रलम्बकरः श्लेष्मणो ह्यहकः स्मृतः ॥ VALIDJ. im ÇKDR. inflammation of the Schneiderian membranes WILS.

आहत 1) adj. s. u. हन् mit आ. — 2) m. Trommel MED. t. 90. — 3) n. ein altes oder neues Kleid MED. t. 90. Vgl. अहत und अनाहत.

आहतलक्षण (आ० + ल०) adj. bekannt wegen seiner guten Eigenschaften, in gutem Rufe stehend AK. 3, 1, 10. H. 437. Einige lesen आ-हितलक्षण.

आहति (von हन् mit आ) f. Schlag: पादाहति mit dem Fusse KĀTHĪS. 20, 15. आहिनन (wie eben) n. 1) das Anschlagen, Aufschlagen: अनाहिननमपे-षणो KĀTJ. Çr. 8, 2, 18. — 2) das Schlagen, Schlachten eines Thieres AV. 12, 5, 39. 47.

आहिननवत् (von आहिनन) adj. NIA. 4, 15 zur Erklärung von आहिनन्.

आहिनन् (wie eben) adj. mit Schlagen (der Pauke und dgl.) sich äussernd u. s. w. VS. 16, 35.

आहिनन्सु adj. 1) schwellend, strotzend: तदाहना अहवत्पिपुषी पर्यः दा- wurde sie schwellend, strotzend von Milch RV. 2, 13, 1. vom gährenden, schäumenden Soma: ये ते मदा अहिनसः 9, 75, 5. 10, 125, 2. — 2) geil, üppig: य आहना उक्तिर्वत्तणोसु त्रया मिनानो अहणोदिदं नः RV. 5, 42, 13. अह्येन् मदाहोना पाह् तूयम् 10, 10, 8. 6; vgl. NIA. 4, 15. 5, 2. — Auf den möglichen Zusammenhang mit अह, अहि und आह ist schon u. आह hingewiesen worden. Wollte man das Wort von den übrigen trennen, so liesse es sich füglich von हन् ableiten mit der Bed. vollgestopft (vgl. russ. набитый).

आहिनस्य (von आहिनन् n. Geilheit: आहिनस्यद्वै रतः सिध्यते AIR. Ba. 6, 36. आहिनस्यवादिन् schamlose Reden führend, Zotenreisser: रिप्रतराः शयनतरा आहिनस्यवादितरा भवति ÇAT. Ba. 9, 3, 4, 24. आहिनस्या f. pl. (mit Ergänzung von ऋचः) Verse geilen Inhalts, Bez. eines Abschnitts der KUNTIKA-Lieder im AV. AIR. Ba. 6, 36. ĀÇV. Çr. 8, 2. ÇĀÑH. Ba. 30, 7. — Vgl. व्याहिनस्य.

आह्र (von ह्र mit आ) 1) adj. der herbeizutragen pflegt, am Ende eines comp. P. 3, 2, 11. पुष्या०, फला० Sch. समित्कुशफलाह्रैः RAGH. 1, 49. Vgl. आह्र. — 2) m. Zustandebringung, Vollbringung (eines Opfers): राजसूयो डराह्रः MBh. 2, 664. — 3) das Einathmen, die eingeathmete Luft H. 1368.

आह्रकरटा und आह्रचला (von आह्र, imperat. von ह्र mit आ, + करट und चला) f. gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2, 1, 72.

आह्रणा (von ह्र mit आ) 1) adj. fornehmend, entwendend, s. अम्-ताह्रणा. — 2) n. a) das Ergreifen, Herbeiholen H. an. 3, 520. MED. r. 115. कामार्थस्य KĀTJ. Çr. 4, 14, 3. 6. दार्वाह्रणा 22, 6, 9. 9, 1, 7. 16, 5, 10. 25, 3, 10. तन्महर्षिर्वी विद्यो धर्मश्रद्धयोरह्रणाया प्रस्थापयामः PRAB. 64, 13. करणं त्रयोदशविधं तदाह्रणाधारणाप्रकाशकरम् SĀMRAJAK. 32. समिदा-ह्रणाया प्रस्थिता वयम् ÇĀK. 7, 9. — b) das Ausziehen, Entfernen Suçr. 4, 23, 15. 23, 2. 16. 26, 18. 100, 11. 2, 3, 16. — c) das Zustandebringen, Vollbringen (eines Opfers): अह्रमेधस्य — चकाराह्रणे मातम् MBh. 14, 2072.

आह्रणीकर (von आह्रणा + कर), zum Geschenk machen: सत्त्वानु-पाह्रणीकृतश्रीः RAGH. 7, 29.